

תת"ע 3233/08/14 - דאייה עומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3233-08-14 מדינת ישראל נ' עומר
תיק חיצוני: 61200860379

בפני	כב' השופט נאיל מהנא
המבקש	דאייה עומר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

- מונחת בפניי בקשת הנאשם לחזרה מהודאה לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982.
- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים, בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
- בדיון שהתקיים בפניי ביום 09.09.14, אשר בו נכח הנאשם ובא כוחו, הוצג לבית המשפט על ידי בא כוח המאשימה ההסדר אליו הגיעו הצדדים, כדלקמן:
"הגענו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום וירשע, הצדדים יבקשו שביהמ"ש יגזור עליו 14 יום פסילה, פסילה על תנאי חודשיים לשנתיים וקנס 800 ₪".
ב"כ הנאשם אישר את דברי ב"כ המאשימה והוסיף וציין, כי ההסדר הוסבר לנאשם הוא הבין אותו ומסכים לו. הנאשם אף אישר את דברי בא כוחו והודה בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.
- בהתאם לכך, הורשע הנאשם על סמך הודאתו, ולאחר שבחנתי את ההסדר הגעתי למסקנה כי יש לכבד אותו ומשכך, הוטלו על הנאשם העונשים המוסכמים לעיל.
- אדגיש, כי בית המשפט וידא כי הנאשם הבין היטב את משמעות ההסדר, שההסדר הוא על דעתו ולפי רצונו וכי תוכן הדיון וגזר הדין תורגמו לו לשפה הערבית.
- עתה, עותר הנאשם לחזור בו מהודייתו ולביטול גזר הדין. המבקש מבסס את בקשתו על רצונו הכן להילחם על חפותו. מהבקשה עולה, כי אין בכוונתו של המבקש לנהל דיון הוכחות במקרה דנן, אלא שבכוונתו לפנות ליועץ המשפטי לממשלה בבקשה לעיכוב ההליכים נגדו, שהנה לטענתו זכות שלא מומשה

על ידו.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי אין כל נימוק בבקשה המצדיק את ביטול הכרעת הדין וגזר הדין.

המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 קובע, כדלקמן:

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בן מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו".

9. לאמור, חזרה מהודיה טעונה את רשותו של בית המשפט, ומתן הרשות מותנה בקיומם של "נימוקים מיוחדים".

10. הפסיקה שדנה בסוגיה זו קבעה קווים מנחים למתן היתר לנאשם לחזור בו מן ההודיה:

הלכה פסוקה כי "היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה" (ראה: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מ"י, פ"ד נז(1)577).

11. נפסק כי נסיבות חריגות הינן כאשר מתעורר חשש ממשי שהנאשם הודה באשמה בניגוד לרצונו החופשי, או תוך שאינו מבין את משמעות הודייתו (ראה: ע"פ 945/85 פלוני נ' מ"י, פ"ד מא(2)572).

12. במסגרת בחינת הנסיבות הנלוות להודיה תיבחן גם השאלה האם הודיית הנאשם נעשתה בניגוד לאמונתו הכנה בחפזו (ראה ע"פ 5622/03 פלוני נ' מ"י, פד"י נ"ח(4)145, 152; ע"פ (עליון) 3991/04 מאהרן רגבי נ' מ"י (פורסם בנבו, 02.05.05).

13. אכן די בכך שנאשם סובר כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, ומטרתו היחידה היא כי תינתן לו הזדמנות להוכיח את חפותו, בכדי שיתר לו לחזור בו מן ההודיה.

14. יתרה מזאת, שיקול מכריע בבחינת בקשה לחזרה מהודאה הינו עיתוי הגשתה. כך, כבר נקבע כי היתר לחזרה מהודאה לאחר גזר הדין יינתן רק בנסיבות נדירות.

הכרעה

15. בענייננו, הנאשם מבקש להורות על חזרה מהודיה וזאת לאחר שכבר נגזר דינו. הנאשם היה מיוצג על ידי אותו סניגור ותמוהה בעיני מדוע רק עתה, טרם מועד תחילת ריצוי עונשו, בחר המבקש לחזור בו מהודיה לצורך הגשת בקשתו לעיכוב הליכים לפני היועץ המשפטי לממשלה.

16. לא השתכנעתי כי מדובר ברצונו הכן והנחוש של המבקש להוציא את צדקתו לאור. כמו כן, לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות חזרה מהודיה בשלב זה.

17. זאת ועוד הבקשה אינה מגלה נסיבות מיוחדות לפיהן קיימת סיבה להורות על ביטול הרשעתו. בבחינת קל וחומר שלא מצאתי סיבה מיוחדת שיש בה כדי להורות על עיכוב ההלכים נגדו.

18. לאור כל האמור אני מורה על דחיית בקשה.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ה, 26 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.